

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010068
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917010068.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora, o odvolaní obžalovaného R. Q. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/20/2017 z 12.04.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. júla 2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného R. Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

V bode 1. výroku napadnutého rozsudku boli obžalovaní R. Q., C. Q. a A. U. (rod. A.) uznaní za vinných zo spolupáchateľstva k prečinom výtržníctva, ublíženia na zdraví a nebezpečného vyhrážania podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b); § 156 ods. 1 Tr. zák. resp. § 360 ods. 1 Tr. zák.

V bode 2. výroku tohto rozsudku boli obžalovaní R. Q. a A. U. uznaní za vinných zo spolupáchateľstva k zločinu vydierania podľa § 20 k § 189 ods. 1 Tr. zák.

Trestnej činnosti sa obžalovaní dopustili tak, že

1. obžalovaní R. Q., C. Q., A. U.

spoločným konaním 11.03.2016 o 18,15 hod. v obci R. Q. pred domom XX fyzicky napadli H. T., nar. XX.XX.XXXX v S. J., bytom R. Q. XX, okres S. J. a to tak, že obžalovaný A. U. poškodeného bil bejzbalovou palicou po tele, obžalovaný R. Q. poškodeného bil reťazou po tele a obžalovaný C. Q. poškodeného kopal, čím mu spôsobili pomliaždenie hlavy v temnej oblasti vľavo s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavého ramena ťažšieho stupňa, natiahnutie krčnej chrbtice ťažšieho stupňa, pomliaždenie ľavého lakťa ľahšieho stupňa, pomliaždenie ľavého predlaktia ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavého hrudníka ľahšieho stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 12 dní a pri tom sa mu vyhrážali zabitím, takým spôsobom, že to mohlo u neho vzbudiť dôvodnú obavu,

2. obžalovaní R. Q., A. U.

dňa 13.03.2016 v čase okolo 10,00 hod. prišli pred bytový dom č. XX v obci R. Q., okres S. J., kde sa obžalovaný R. Q. poškodenému H. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bydliskom R. Q. č. XX, vyhrážal, že ho zabije, keď nestiahne oznámenie, ktoré podal na Obvodnom oddelení Policajného zboru Rimavská Sobota, že má doma 2 pištole, poškodeného žiadal, aby sa odsťahoval z dediny, lebo ho zabije, následne obžalovaný A. U. poškodeného žiadal, aby stiahol predmetné oznámenie, lebo inak vybehne hore a vykopne mu dvere na byte.

Za zistenú trestnú činnosť bol obžalovaný R. Q. (lebo iba on napadol rozsudok odvolaním) potrestaný tak, že

podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovaný R. Q. odsudzuje k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd u obžalovaného zrušuje výrok o treste odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/203/2016, zo dňa 15.03.2017 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/79/2017 zo dňa 18.10.2017 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a súčasne ruší aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, ktoré relevantné dôkazy vykonal, aký bol ich obsah a ako ich vyhodnotil.

K skutku z 11.03.2016 prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Vina všetkých obžalovaných však bola preukázaná jednak doznaním obžalovaných R. Q. a A. U. ako aj výpoveďou poškodeného H. T., ktorý jednak v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní podrobne popísal spáchanie trestného činu voči nemu. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z výpovede svedka R. U., E. Q. P. a znaleckým posudkom odvetvie chirurgia“.

Napriek tomu, že ohľadne stíhaného skutku z 13.03.2016 ako obžalovaný R. Q., tak aj obžalovaný A. U. popierali, že by sa boli poškodenému H. T. vyhrážali, prípadne ho vydierali, okresný súd konštatuje: „Vina obžalovaných však bola preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodeného H. T. a vyplynula aj zo svedeckých výpovedí príslušníkov Obvodného oddelenia Policajného zboru Rimavská Sobota H. H. a D. S. ako aj z prepisu zvukového záznamu z volania poškodeného na linku 158“.

Zistené konanie obžalovaného R. Q. v bode 1. bolo potom právne kvalifikované ako spolupáchateľstvo k prečinom výtržníctva, ublíženia na zdraví a nebezpečného vyhrážania, pretože spoločne s ďalšími osobami na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že spolu s ďalšími napadol iného, pričom uvedeného konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania so zbraňou, ďalej spoločným konaním s ďalšími poškodenému spôsobili ujmu na zdraví, a napokon spoločným konaním s ďalšími sa vyhrážal smrťou poškodenému takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

V bode 2. bolo konanie obžalovaného R. Q. právne kvalifikované ako spolupáchateľstvo k zločinu vydierania podľa § 20 k § 189 ods. 1 Tr. zák., pretože spoločným konaním s iným poškodeného násilím, hrozbou násillia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal.

Pri ukladaní a výmere trestov obžalovanému R. Q. bolo prihliadnuté najmä na prevahu príťažujúcich okolností (spáchal viac trestných činov), ako aj na to, že v minulosti sa už dostal 6-krát do rozporu s Trestným zákonom. Uvedené malo za následok zvýšenie dolnej hranice aplikovanej trestnej sadzby podľa najprísnejšie stíhaného zločinu (2 až 6 rokov odňatia slobody) o jednu tretinu a uloženie potom trestu odňatia slobody v rámci sprísnenej trestnej sadzby, konkrétne vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne.

Keďže obžalovaný sa dopustil teraz prejednávanej trestnej činnosti pred vyhlásením predošlého rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota za inú trestnú činnosť, ukladaný trest je trestom súhrnným, so zrušením predošlého rozsudku vo výroku o trestoch a nadväzujúcich rozhodnutiach.

Keďže obžalovaný R. Q. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti nevykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť, bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák.).

Proti napadnutému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný R. Q., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne aj písomne odôvodnil, pričom navrhol: „Vzhľadom na uvedené mám za to, že sú dané dôvody, aby som bol za zločin vydierania podľa § 20, § 189 ods. 1 Tr. zák. oslobodený spod obžaloby a teda aby mi bol uložený trest za prečin výtržníctva podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 20, § 360 ods. 1 Tr. zák. Z týchto dôvodov navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 podľa písm. b), c), resp. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol, resp. podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol“.

Obhajoba argumentuje najmä tým, že: ohľadne skutku pod bodom 2. obžalovaný poškodenému H. T. zakričal len toľko, či mu stálo za to, že podal na obžalovaného trestné oznámenie; obžalovaný popiera, že by sa poškodenému vyhrážal, že ho zabije, že vykopne dvere a že by ho mal vyhrážkami nútiť, aby sa vysťahoval; ani osoby, ktoré bývajú v tom istom dome ako poškodený (E. T., C. T.) neuviedli, že by v rozhodnom čase boli počuli nejaké vyhrážky zo strany obžalovaných voči poškodenému (ako problémovú osobu uviedli práve poškodeného H. T.); konkrétne vyhrážky, ktoré mali údajne predniesť obžalovaní voči poškodenému nepotvrdili ani príslušníci polície H. H. a D. S.; skutočnosťou je to, že vlastne v minulosti sa práve poškodený vyhrážal odstránením a vypálením celej rodiny obžalovanému R. Q.; okresný súd aj nesprávne kvalifikoval skutok zo dňa 13.03.2016, pretože ak by sa aj bol stal, môže ísť nanajvýš (obdobne ako v bode 1.) o spolupáchateľstvo k prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 20 k § 360 ods. 1 Tr. zák.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce. Po takomto prieskume dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného R. Q. nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Podľa názoru krajského súdu skutkové zistenia okresného súdu v napadnutom rozsudku sú správne nielen ohľadne bodu 1. (kde neboli vznesené zásadné námietky ani zo strany obžalovaných), tak aj ohľadne bodu 2.

Už z prepisu zvukového záznamu z volania poškodeného polícii v rozhodnom čase (ešte v čase, keď boli obžalovaní dňa 13.03.2016 pred bytovkou) vyplýva, že ide o obžalovaných R. Q. a A. A. (to znamená obžalovaného A. U.), ktorí sa prišli poškodenému vyhrážať, aby stiahol všetko dole, že majú pištole, sú to tie isté osoby, ktoré poškodeného nedávno zbili.

Aj z písomného záznamu príslušného policajného orgánu vyplýva, že poškodený H. T. dňa 13.03.2016 o 10,50 hod. oznámil polícii, že viaceré osoby (vrátane obžalovaného R. Q.) sa začali poškodenému vyhrážať zabitím, ak nestiahne oznámenie, vykrikovali, že sa má odsťahovať, že majú pištole a že ho odstrelia.

Poškodený H. T. svoje usvedčujúce vyjadrenia voči obžalovaným R. Q. a A. U. (rod. A.) ohľadne skutku týkajúceho sa dňa 13.03.2016 potvrdil aj v priebehu trestného stíhania, vrátane súdneho konania, kde okrem iného uviedol: „najviac vyhrážok som počul od R. Q.“.

Odvolací súd má za to, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania správne dospel k skutkovým zisteniam uvedeným aj v bode 2. výroku napadnutého rozsudku, pričom v týchto súvislostiach nie je podstatné, že privolaní príslušníci polície H. H. a D. S. si už v priebehu trestného konania na konkrétne vyhrážky, ktoré mali adresovať obžalovaní R. Q. a A. U. voči poškodenému bližšie nepamätali.

Tiež nie je podstatné, že vyhrážky menovaných obžalovaných voči poškodenému dňa 13.03.2016 nepočuli ani osoby, ktoré bývali v tom istom dome ako poškodený (napr. už podľa úradného záznamu polície z 21.07.2016 ani T. T. a ani E. T. sa nevedeli k prípadu vydierania poškodeného menovanými obžalovanými vyjadriť).

V týchto súvislostiach nie je zanedbateľné ani odsúdenie obžalovaného R. Q. rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/203/2016 z 15.03.2017 k podmiennečnému trestu odňatia slobody za skutok právne kvalifikovaný ako spolupáchateľstvo k prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal s ďalším obžalovaným (C. Q.) tak, že

„dňa 10.03.2016 o 18,30 h v obci R. Q. bez pozvania vošli do bytu č. X na I. poschodí bytového domu, popisné číslo XX, ktorý obýva C. T., nar. XX.XX.XXXX a vo vnútri bytu fyzicky napadli H. T., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho zatlačili do kúta, kde ho následne obaja obvinení päšťami udierali do hlavy a tváre, po príchodu H. P., ktorý im zabránil v ďalšom útoku, z bytu odišli na výzvu preč“.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný R. Q., spolu aj s ďalšími obžalovanými fyzicky napadli poškodeného H. T. v dňoch 10.03 a 11.03.2016 a po tom, čo tento tieto skutočnosti neodkladne oznámil polícii, obžalovaný R. Q. spolu aj s obžalovaným A. U. sa dňa 13.03.2016 vyhrážali poškodenému H. T. spôsobom uvedeným v bode 2. výroku napadnutého rozsudku, pričom motívom ich konania bolo vlastne to, že poškodený H. T. ich predošlú trestnú činnosť oznámil polícii.

Odvolací súd považoval za správne nielen skutkové zistenia okresného súdu uvedené v bodoch 1. a 2. výroku napadnutého rozsudku, ale aj právnu kvalifikáciu konania obžalovaného R. Q., to znamená ako spolupáchateľstvo k už označeným prečinom v bode 1. a ako spolupáchateľstvo k zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu je akceptovateľný aj trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému R. Q. ukladaný, pretože tento trest je ukladaný v rámci sprísnenej trestnej sadzby, trestom súhrnným (lebo teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil pred vyhlásením predošlého odsudzujúceho rozsudku), a napokon správne je aj zaradenie obžalovaného R. Q. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže napadnutý rozsudok bol považovaný za správny a zákonu zodpovedajúci vo všetkých výrokoch, odvolanie obžalovaného R. Q. bolo posudzované ako nedôvodné a ako také preto zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.